

פרק עשירי

מסיבת מעשרות בכפר

בפרק הקודם ספרנו כי בט"ו באב תרצ"ד הגיע הרה"ג ר' בנימין מנדלזון זצ"ל לכהן כרב הכפר. עם הגיעו התחילה מהפכה תורנית בעיר, את כל מרצו השקיע בהפרחת המקום מבחינה רוחנית. ובבנית מוסדות תורה וקדושה – מקווה, תלמוד תורה, שיעורי תורה ועוד.

גדולי ישראל העריכו מאוד את דרך הנהגתו ברבנות בכפר אתא, כששאל האדמו"ר מקרעטשניף את האדמו"ר ר' אהרן מבעלז' היכן ללכת לגור? אמר לו שילך לכפר אתא שם יש 'פטרצייטשער רב' (רב של פעם) כמו לפני מאתיים שנה.

באחד מעיתוני התקופה נכתב: "מקנא אני ביהודי כפר – עטה על שזכו באדם גדול זה. מעולם לא ראיתי רב, שיהיה קשור ומסור למקום כהונתו, כהגאון הרב מנדלזון בכפר עטה.

לכבוד חג הביכורים שבו התחילו להביא ביכורים בשמחה עצומה למקדש, נביא לפניכם סיפור מדהים על השמחה שהייתה בכפר בזמן קיום מצוות תרומות ומעשרות. כפי המסופר בעיתון דרכנו (ה' שבט תרצ"ה).

"כדי לחזק את הקדושה והאהבה למצוות ארץ ישראל בלב אנשי הכפר ובמיוחד בלב הילדים, הנהיג הרב הנהגה מיוחדת במינה. במקום להפריש תרומות ומעשרות ע"י שליח, היה **מפריש הרב תרומות ומעשרות בעצמו**, הולך מגורן אל גורן וממשק למשק. ועושה את הכל באופן חגיגי וברוב פאר והדר, **עד כי הפרשת תרומות ומעשרות היה מאורע מעניין בכפר.**

כשהיה מגיע למקום הגורן, היו מביאים יהודי כפר עטה את התבואה, בשקלים ובכלים שונים, אז היה הרב מקהיל אליו את כל הציבור, ובפה מפיך מרגליות היה דורש בפניהם על המצווה היקרה הזו, אותה מצווה שיהודי הגולה במשך אלפיים שנה לא זכו לקיים. והם, דווקא הם זוכים לכך.

לאחר מכן היה הרב בעצמו מפריש לפי השיעורים את התרומות והמעשרות כדת וכדין, ואח"כ **אוכלים ושותים יחד ומשמיעים תהילה לבורא יתברך שמו ויתעלה.**

גם את הילדים היה מביא למצווה זו, וכך היה אומר הרב: כשבית המקדש היה קיים היו עולים לרגל ומביאים אליו את המעשרות וזאת על מנת שיראו את בית המקדש וילמדו לירא מהשם. מכאן - אמר הרב מנדלזון - שראיה מביאה לידי יראה. אם כן, **תסתכלו, ילדים יקרים, על המעשרות שציווה עלינו הקב"ה להפריש, תתבוננו בהם היטב וכך תלמדו לירא ממנו.**

אחר כך היו שרים ורוקדים ומחלקים ממתקים לגדולים ולקטנים, ממתקים שר' שמחה טבצ'ניק תרם בשמחה.

יתכן מאוד ואחת מהסיבות לעזיבתו את כפר אתא לקוממיות היה הרצון הגדול לזכות לקיים מצוות התלויות בארץ ובראשם שמירת שביעית, דבר שהיה בקוממיות בשפע ובכפר אתא פחות כיון שהפכה בהדרגה למקום תעשייתי.

בימים אלו שמוכרים פירות קדושים בקדושת שביעית מאוצר בית הדין ראוי מאוד לספר סיפור זה ולקיימו הלכה למעשה.

לא להיות מאלו שמחפשים רק כיצד להקל מעצמם ולוקחים פירות שאין בהם קדושה, אלא אדרבה לקחת בשמחה פירות קדושים אלו, פירות שהגה"ק מפלאצק זצ"ל בספר קובץ המנחה כותב שאכילת פירות מקרקע שנשמרה בו שביעית משפיעה קדושה על האוכלים, ואפילו בעלי חיים הניזונים מהם משפיעים קדושה על אוכלם.

להתרגש מהזכות שיש לנו, נתאר לעצמנו, שיורד מלאך מן השמים ומעניק לנו הזדמנות אחת, לאכול מעשר שני בירושלים בטהרה, כפי שאכלו בזמן שבית המקדש היה קיים. וכי לא היינו רצים בחרדה לקיים את המצווה הנדירה?

והנה, פעם בשבע שנים, מקבלים אנו הזדמנות לקדש את עצמנו באכילת קודש, משולחנו של מקום: אכילת יבול ארץ ישראל, הקדוש בקדושת שביעית, מאוצר בית דין כהלכתו! להתבשם מפרי הארץ ותנובתה שגדלו בקדושה, מביאים לידי יראת שמים, כמו שכתב מרן האריז"ל. כן, יראת שמים! כתרומה וכקדשי מזבח, האם נוכל לוותר על זה?

נכתב על ידי יהודה טאוב – דירות אירוח בקרית אתא, עם כל מה שצריך לשבת ולחג. כולל חוברת הדרכה לסיור בעיה"ק קרית אתא המתאים לשבת. לפרטים ותמונות – 052-7139520